

377L0102

Αριθ. Ν 32/32

Επίσημη Έφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

3.2.77

ΟΔΗΓΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 30ής Νοεμβρίου 1976

περί προσαρμογής στην τεχνική πρόοδο της οδηγίας 70/220/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 20ής Μαρτίου 1970 «περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των Κρατών μελών που άφορούν στά μέτρα που πρέπει να ληφθούν κατά της μόλυνσεως του αέρος από τα άεργια τά προερχόμενα από κινητήρες με επιβαλλομένη ανάφλεξη με τούς όποιους είναι εφοδιασμένα τά όχηματα με κινητήρα»

(77/102/ΕΟΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τή συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

τήν οδηγία 70/156/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 6ης Φεβρουαρίου 1970 περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των Κρατών μελών περί έγκρίσεως των όχημάτων με κινητήρα και των ρυμουλκούμενων τους⁽¹⁾ τροποποιηθείσα από την προσηρητημένη πράξη στή συνθήκη περί προσχωρήσεως στίς Ευρωπαϊκές Κοινότητες των νέων Κρατών μελών που υπεγράφη στίς 22 Ιανουαρίου 1972 στίς Βρυξέλλες⁽²⁾, και ιδίως τά άρθρα 11, 12 και 13,

τήν οδηγία 70/220/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 20ής Μαρτίου 1970 περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των Κρατών μελών που άφορούν στά μέτρα που πρέπει να ληφθούν κατά της μόλυνσεως του αέρος από τά άεργια τά προερχόμενα από κινητήρες με επιβαλλομένη ανάφλεξη με τούς όποιους είναι εφοδιασμένα τά όχηματα με κινητήρα⁽³⁾, τροποποιηθείσα από την προσηρητημένη πράξη στή συνθήκη περί προσχωρήσεως την αναφερομένη άνωτέρω και ιδίως τό άρθρο 5,

Έκτιμώντας:

ότι τό πρόγραμμα δράσεως των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στόν τομέα του περιβάλλοντος, που έπεκυρώθη την 22α Νοεμβρίου 1973, προβλέπει τή δυνατότητα να τροποποιηθούν θεσπισθείσες οδηγίες προκειμένου να ληφθούν υπόψη οί πλέον πρόσφατες επιστημονικές εξελίξεις, ιδίως όσον άφορά στή μόλυνση του αέρος από τά άεργια τά προερχόμενα από τούς κινητήρες επιβαλλομένης αναφλέξεως·

ότι ή έπελθούσα τεχνική πρόοδος στην κατασκευή των κινητήρων με επιβαλλομένη ανάφλεξη άφότου ή οδηγία 70/220/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 20ής Μαρτίου 1970 καθόρισε τά άποδεκτά όρια για τίς έκπομπές μονοξειδίου του άνθρακος και ύδρογονανθράκων που δέν έχουν καεϊ από αυτούς τούς κινητήρες, όρια τά όποια ή οδηγία 74/290/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 28ης Μαρτίου 1974⁽⁴⁾ κατέστησε περισσότερο αυστηρά, επιτρέπει να καθορισθούν επίσης άποδεκτά όρια που άφορούν στίς έκπομπές τους των όξειδίων του άζώτου·

ότι πρέπει να περιορισθούν από τώρα και στο έξής οί έκπομπές αυτού του μόλυνοντος αερίου προερχομένου από τά όχηματα με κινητήρα, για να καθορισθεί ή βάση για μία συνεπή δράση της Κοινότητας με στόχο τή μείωση των όρίων έκπομπής των τριών μολυνόντων αερίων αποτελούντων τό άντικείμενο της διαδικασίας έγκρίσεως ΕΟΚ των όχημάτων αυτών· ότι, για λόγους προστασίας της δημοσίας υγείας και του περιβάλλοντος, είναι σκόπιμο να προβλεφθεί μία μεταγενέστερη μείωση των όρίων των μολυνόντων αερίων μόλις οί πραγματοποιούμενες εργασίες στόν τομέα καταλήξουν σε συγκεκριμένα αποτελέσματα·

ότι οί διατάξεις της παρούσης οδηγίας είναι σύμφωνες προς τή γνώμη της επιτροπής για την προσαρμογή στην τεχνική πρόοδο των οδηγιών που αναφέρονται στην εξάλειψη των τεχνικών έμποδίων στίς συναλλαγές στόν τομέα των όχημάτων με κινητήρα,

ΕΞΕΛΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Τά παραρτήματα I και III στην οδηγία 70/220/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 20ής Μαρτίου 1970 περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των Κρατών μελών που άφο-

(1) ΕΕ αριθ. Ν 42 της 23.2.1970, σ. 1.

(2) ΕΕ αριθ. Ν 13 της 27.3.1972, σ. 115.

(3) ΕΕ αριθ. Ν 76 της 6.4.1970, σ. 1.

(4) ΕΕ αριθ. Ν 159 της 15.6.1974, σ. 61.

ροῦν στά μέτρα πού πρέπει νά ληφθοῦν κατά τῆς μολύνσεως τοῦ ἀέρος ἀπό τά ἀέρια τά προερχόμενα ἀπό κινητήρες μέ ἐπιβαλλομένη ἀνάφλεξη μέ τούς ὁποίους εἶναι ἐφοδιασμένα τά ὀχήματα μέ κινητήρα, τροποποιηθέντα ἀπό τήν ὁδηγία 74/290/ΕΟΚ τοῦ Συμβουλίου τῆς 28ης Μαΐου 1974, τροποποιοῦνται σύμφωνα μέ τό παράρτημα τῆς παρούσης ὁδηγίας.

Άρθρο 2

1. Ἀπό τήν 1η Ἀπριλίου 1977, τά Κράτη μέλη δέν δύνανται γιά λόγους πού ἀφοροῦν στή μόλυνση τοῦ ἀέρος ἀπό τά ἀέρια τά προερχόμενα ἐκ τοῦ κινητήρος:

- νά ἀρνηθοῦν γιά ἕναν τύπο ὀχήματος μέ κινητήρα, τήν ἔγκριση ΕΟΚ ἢ τήν χορήγηση τοῦ προβλεπόμενου ἐγγράφου στό ἄρθρο 10 παράγραφος 1 τελευταία παύλα τῆς ὁδηγίας 70/156/ΕΟΚ, ἢ τήν ἔγκριση ἀπό ἐθνικῆς πλευρᾶς,
- νά ἀπαγορεύσουν τήν ἔναρξη κυκλοφορίας τῶν ὀχημάτων,

ἐφόσον οἱ ἐκπομπές τῶν μολυνόντων ἀερίων αὐτοῦ τοῦ τύπου ὀχήματος μέ κινητήρα ἢ αὐτῶν τῶν ὀχημάτων πληροῦν τίς προδιαγραφές τῆς ὁδηγίας 70/220/ΕΟΚ τροποποιηθείσης τελικῶς ὑπό τῆς παρούσης ὁδηγίας.

2. Ἀπό τῆς 1ης Ὀκτωβρίου 1977, τά Κράτη μέλη:

- δέν δύνανται πλέον νά χορηγοῦν τό προβλεπόμενο ἔγγραφο στό ἄρθρο 10 παράγραφος 1 τελευταία παύλα τῆς ὁδηγίας 70/156/ΕΟΚ γιά ἕναν τύπο ὀχήματος μέ κινητήρα τοῦ ὁποίου οἱ ἐκπομπές

μολυνόντων ἀερίων δέν πληροῦν τίς προδιαγραφές τῆς ὁδηγίας 70/220/ΕΟΚ τροποποιουμένης τελικῶς ὑπό τῆς παρούσης ὁδηγίας,

- δύνανται νά ἀρνηθοῦν τήν ἔγκριση ἀπό ἐθνικῆς πλευρᾶς ἑνός τύπου ὀχήματος μέ κινητήρα τοῦ ὁποίου οἱ ἐκπομπές μολυνόντων ἀερίων δέν πληροῦν τίς προδιαγραφές τῆς ὁδηγίας 70/220/ΕΟΚ, τροποποιηθείσης τελικῶς ὑπό τῆς παρούσης ὁδηγίας.

3. Ἀπό 1ης Ὀκτωβρίου 1980, τά Κράτη μέλη δύνανται νά ἀπαγορεύσουν τήν ἔναρξη κυκλοφορίας τῶν ὀχημάτων τῶν ὁποίων οἱ ἐκπομπές μολυνόντων ἀερίων δέν πληροῦν τίς προδιαγραφές τῆς ὁδηγίας 70/220/ΕΟΚ, τροποποιηθείσης τελικῶς ὑπό τῆς παρούσης ὁδηγίας.

4. Πρὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1977, τά Κράτη μέλη θέτουν σέ ἰσχὺ τίς ἀναγκαῖες διατάξεις γιά νά συμμορφωθοῦν πρὸς τήν παρούσα ὁδηγία καί πληροφοροῦν ἀμέσως περὶ αὐτοῦ τήν Ἐπιτροπή.

Άρθρο 3

Ἡ παρούσα ὁδηγία ἀπευθύνεται στά Κράτη μέλη.

Ἐγινε στίς Βρυξέλλες, στίς 30 Νοεμβρίου 1976.

Γιά τήν Ἐπιτροπή

Finn GUNDELACH

Μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Τροποποιήσεις των παραρτημάτων στην οδηγία 70/220/ΕΟΚ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι: ΟΡΙΣΜΟΙ, ΑΙΤΗΣΗ ΕΓΚΡΙΣΕΩΣ ΕΟΚ ΚΑΙ ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΕΣ ΔΟΚΙΜΩΝ

Τό κείμενο του σημείου 1.4 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1.4. Μολύνοντα αέρια

«Ως «μολύνοντα αέρια» νοούνται το μονοξείδιο του άνθρακος, οι υδρογονάνθρακες και τα όξειδια του άζωτου, αυτά τα τελευταία εκφράζονται με ισοδυναμία προς το διοξείδιο του άζωτου (NO₂).»

Η δεύτερη φράση του σημείου 3.2.1.1.4 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Οι μάζες του μονοξειδίου του άνθρακος, των υδρογονανθράκων και των οξειδίων του άζωτου που συλλέγονται κατά τη διάρκεια κάθε δοκιμής πρέπει να είναι μικρότερες από τις τιμές που αναγράφονται στον κατωτέρω πίνακα ανάλογα με το βάρος αναφοράς του οχήματος.»

Ο πίνακας συμπληρωθεί με μία τετάρτη στήλη της οποίας το κείμενο είναι το ακόλουθο:

Μάζες των οξειδίων του άζωτου εκφρασμένες με ισοδυναμία προς το NO ₂ (γραμμάρια ανά δοκιμή) L ₃
10
10
10
12
14
14,5
15
15,5
16

Τό σημείο 3.2.1.1.4 ακολουθείται από ένα νέο σημείο 3.2.1.1.4.1 του οποίου το κείμενο είναι το ακόλουθο:

«3.2.1.1.4.1. Πάντως και μέχρι την 1η Οκτωβρίου 1979, εφαρμόζονται στα όχημα εκτός της κατηγορίας M₁ και στα όχημα τα εφοδιασμένα με αυτόματη μετάδοση, όριακές τιμές για τις εκπομπές οξειδίων του άζωτου που είναι το αποτέλεσμα του πολλαπλασιασμού επί έναν συντελεστή 1,25 των τιμών που αναγράφονται στον πίνακα του σημείου 3.2.1.1.4.»

Τό υπάρχον σημείο 3.2.1.1.4.1 γίνεται τό σημείο 3.2.1.1.4.2.

Σημεία 3.2.1.1.5.1 και 3.2.1.1.5.2

Οι λέξεις «δύο μολύνοντα αέρια» αντικαθίστανται με τις λέξεις «τρία μολύνοντα αέρια».

Σημείο 5.1.1.1

Ο πίνακας συμπληρωθεί με μία τετάρτη στήλη της οποίας το κείμενο είναι το ακόλουθο:

Μάζες των όξειδιων του αζώτου εκφρασμένες μέ ισοδυναμία προς το NO ₂ (γραμμάκια ανά δοκιμή) L ₃
12
12
12
14,4
16,8
17,4
18
18,6
19,2

Το σημείο 5.1.1.1 ακολουθείται από ένα νέο σημείο 5.1.1.1.1 συνταχθέν ως εξής:

«5.1.1.1.1. Πάντως και μέχρι την 1η Οκτωβρίου 1979, εφαρμόζονται στα όχημα εκτός της κατηγορίας M₁ και στα όχημα τα εφοδιασμένα με αυτόματη μετάδοση, οριακές τιμές για τις εκπομπές όξειδιων του αζώτου που είναι το αποτέλεσμα του πολλαπλασιασμού επί έναν συντελεστή 1,25 των τιμών που αναγράφονται στον πίνακα του σημείου 5.1.1.1.»

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ: ΔΟΚΙΜΗ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ Ι

Σημείο 3.2.1

Η πρώτη φράση αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Οί σωλήνες συνδέσεως πρέπει να είναι από ανοξείδωτο χάλυβα και να έχουν όσο το δυνατόν περισσότερες ακάμπτους συναρμογές.»

Σημείο 3.2.3

Οί λέξεις «ως και για τον περιορισμό στο ελάχιστο των συμπυκνώσεων επί των τοιχωμάτων του ή των σάκκων παρακρατήσεως» καταργούνται.

Το σημείο 3.2.3 ακολουθείται από νέα σημεία 3.2.4 και 3.2.5 συνταχθέντα ως εξής:

«3.2.4. Ένας συμπυκνωτής ψύξεως πρέπει να είναι τοποθετημένος μεταξύ του σωλήνος εξατμίσεως του κινητήρος και της εισόδου του (των) σάκου(ων), κατά τρόπο ώστε να διατηρείται ή θερμοκρασία t_G των αερίων, στην έξοδο του συμπυκνωτού, εντός των ακόλουθων ορίων:

$$5^{\circ} \leq t_G \leq 17^{\circ}\text{C}$$

Τό σύστημα ψύξεως πρέπει να έχει σχεδιασθεί κατά τρόπο ώστε να αποφεύγεται σε κάθε περίπτωση να παρασύρεται ύδωρ συμπυκνώσεως από τά αέρια που τό διασχίζουν. Αυτό επιτρέπει να διατηρηθεί ή υγρασία των αερίων εντός του σάκκου συλλογής χαμηλότερη του 83% στους 20°C.»

«3.2.5. Ο όλικός όγκος του συστήματος συλλογής, εξαιρέσει του σάκκου, δέν πρέπει να είναι μεγαλύτερος του 0,08 m³. Ο όγκος του άγωγού προσαγωγής των αερίων, μετρούμενος στο έσωτερικό του σάκκου, πρέπει να είναι μικρότερος του 0,03 m³.»

Τά υπάρχοντα σημεία 3.2.4 και 3.2.5 γίνονται τα νέα σημεία 3.2.6 και 3.2.7.

Σημείο 3.3.2

Η πρώτη φράση αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Οί αναλυτές για το μονοξείδιο του άνθρακος και τους υδρογονάνθρακες είναι του τύπου μη λειτουργούντος διά διασποράς με απορρόφηση στο υπέρυθρο.»

Τό σημείο 3.3.2 ακολουθείται από τα νέα σημεία 3.3.3 έως 3.3.3.3 συνταχθέντα ως εξής:

- «3.3.3. Η ανάλυση των οξειδίων του άζωτου πρέπει να πραγματοποιηθεί με τον ακόλουθο τρόπο:
- 3.3.3.1. Τα αέρια που περιέχονται εντός του σάκκου πρέπει να διασχίσουν ένα μετατροπέα που μετατρέπει το διοξείδιο του άζωτου (NO₂) σε μονοξείδιο του άζωτου (NO).
- 3.3.3.2. Η περιεκτικότης σε μονοξείδιο του άζωτου (NO) των αερίων που εξέρχονται από τον μετατροπέα πρέπει να προσδιορίζεται με τη βοήθεια ενός αναλυτή χημικής φωταύγειας.
- 3.3.3.3. Κανείς μηχανισμός ξηράνσεως του αερίου (παγίδα κρυστάλλων) δεν πρέπει να χρησιμοποιηθεί πριν από τον αναλυτή.»

Τό σημείο 3.5.6 ακολουθείται από ένα νέο σημείο 3.5.7 συνταχθέν ως εξής:

«3.5.7. Η απόδοση του μετατροπέα πρέπει να είναι τουλάχιστον 90%.»

Τά υπάρχοντα σημεία 3.5.7 και 3.5.8 γίνονται τα σημεία 3.5.8 και 3.5.9.

Τό κείμενο του σημείου 4.5 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«4.5. Προετοιμασία του (των) σάκκου(ων)»

Σημείο 4.5.1

Στήν πρώτη φράση οι λέξεις «οί σάκκοι προετοιμάζονται» αντικαθίστανται από τις λέξεις «οί (οί) σάκκος(οι) πρέπει να προετοιμασθεί(σύν)».

Τό σημείο 4.5.2 ακολουθείται από ένα νέο σημείο 4.5.3 συνταχθέν ως εξής:

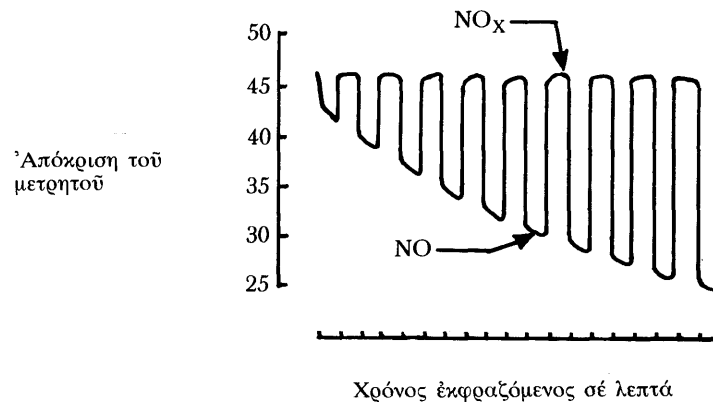
«4.5.3. Τό εσωτερικό του (των) σάκκου(ων) πρέπει να φυσηθεί με αέρα πριν από κάθε δοκιμή για να εξαφανισθεί ή παραμένουσα υγρασία.»

Τό σημείο 4.6 ακολουθείται από τα νέα σημεία 4.6.1 έως 4.6.1.3 συνταχθέντα ως εξής:

- «4.6.1. Έλεγχος της αποδόσεως του μετατροπέα
- Η αποτελεσματικότης του μετατροπέα από NO₂ εις NO πρέπει να ελέγχεται με μία από τις δύο ακόλουθες μεθόδους:
- 4.6.1.1. Μέθοδος «Α»
- 4.6.1.1.1. Ένας σάκκος παρακρατήσεως που δεν έχει ποτέ χρησιμεύσει για τη συλλογή δειγμάτων αερίων της εξατμίσεως, πρέπει να πληρωθεί με αέρα (ή οξυγόνο) και με αέριο αναφοράς NO, κατά μία ποσολογία που επιτρέπει να ληφθεί μίγμα κείμενο στην περιοχή μετρήσεων του αναλυτού. Πρέπει να δοθεί ικανή ποσότητα οξυγόνου ώστε ένα σημαντικό μέρος NO να μετατραπεί σε NO₂.
- 4.6.1.2. Ο σάκκος πρέπει να ταραχθεί δυνατά και να συνδεθεί άμέσως στο μηχανισμό αφίξεως του δείγματος στο όργανο της ανάλυσεως. Πρέπει να μετρηθούν οι συγκεντρώσεις του NO και του NO_x ή μία κατόπιν της άλλης και σε χρονικά διαστήματα ενός

λεπτού, διά της διόδου του δείγματος διαδοχικά εκ του μετατροπέα και του σωλήνα της διακλαδώσεως. Μετά την παρέλευση πολλών λεπτών, η καταγραφή των NO και NO_x πρέπει να παρουσιάζει τη μορφή του κατωτέρω διαγράμματος, αν ο μετατροπέας λειτουργεί ικανοποιητικώς. Μολονότι η ποσότητα του NO₂ φαίνεται αυξανόμενη, το άθροισμα NO_x = NO + NO₂ πρέπει να παραμένει σταθερό. Μία ελάττωση του NO_x κατά την εξέλιξη των μετρήσεων θα είναι ένδειξη ελαττώσεως της αποτελεσματικότητας του μετατροπέα και θα χρειασθεί να διαλευκανθεί το αίτιο πριν από τη χρησιμοποίηση του οργάνου.

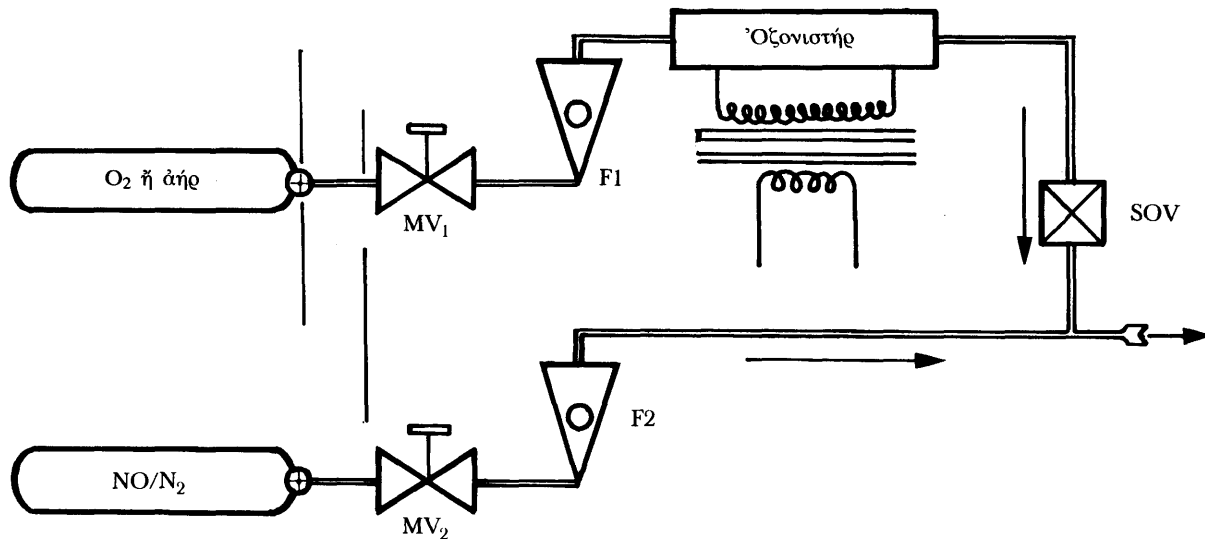
Καμπύλη απόκρισης του έλεγχου της αποδόσεως του μετατροπέα

4.6.1.2. Μέθοδος «B»

Η αποτελεσματικότης του μετατροπέα δύναται να επαληθευθεί με τη βοήθεια ενός οξονιστήρα, σύμφωνα με το σχήμα και κατά την ακόλουθη μέθοδο:

Μηχανισμός μετρήσεως της αποτελεσματικότητας του μετατροπέα

4.6.1.2.1. Ο αναλυτής του NO συνδέεται εις ένα T που τροφοδοτείται από τη μία πλευρά διά του αερίου που χρησιμοποιείται σάν πρότυπο μετρήσεως (μίγμα No και N₂ σε αναλογία που αντιστοιχεί στα 80% περίπου της μεγίστης ένδειξεως του οργάνου) και από την άλλη πλευρά δι' άξυγόνου ή δι' άερος οξονισθέντος (αναλόγως της συγκεντρώσεως εις NO).

Ο κλάδος προσαγωγής του O₂ φέρει μία στρόφιγγα διακοπής (SOV). Κάθε κλάδος είναι εφοδιασμένος με μία ρυθμιστική στρόφιγγα (MV) και ένα μετρητή παροχής (F).

- 4.6.1.2.2. Στην αρχή του ελέγχου, η SOV είναι κλειστή και η MV_2 ρυθμισμένη κατά τρόπο ώστε να επιταχύνεται μία σταθερή ένδειξη του φθορίζοντος ὀργάνου ρυθμισμένου σε *bypass*. Τό ὄργανο ἔχει ρυθμισθεῖ ὥστε νά δεικνύει ὀρθά τήν συγκέντρωση τοῦ δείγματος τοῦ χρησιμοποιουμένου αερίου. Σημειώνεται ἡ ένδειξη (Α).
- 4.6.1.2.3. Ἐνῶ δέν διαρρέει ρεῦμα τόν ὀξονιστήρα, ἀνοίγεται ἡ SOV καί ρυθμίζεται ἡ παροχή τοῦ O_2 κατά τρόπο ὥστε νά μειωθεῖ κατά 10% περίπου ἡ ένδειξη τοῦ ἀναλυτοῦ. Σημειώνεται ἡ ένδειξη (Β). Τίθεται σέ λειτουργία ὁ ὀξονιστήρας καί ρυθμίζεται ἡ τάση ὥστε ἡ ένδειξη τοῦ ὀργάνου νά πέσει στό 20% περίπου τῆς ἀρχικῆς τιμῆς πού ἐπετεύχθη μέ τό ἀδιάλυτο αέριο. Σημειώνεται ἡ ένδειξη (C).
- 4.6.1.2.4. Ὁ ἀναλυτής συνδέεται «ἀναστροφῶς» καί σημειώνεται ἐκ νέου ἡ ένδειξη (D). Διακόπτεται τό ρεῦμα στόν ὀξονιστήρα καί σημειώνεται ἡ νέα ένδειξη (E). Κλείεται ἡ SOV καί σημειώνεται ἡ νέα ένδειξη (F) τοῦ ὀργάνου. Αὕτη ἡ τελευταία πρέπει νά ταυτίζεται μέ τήν ἀρχική ένδειξη (Α) ἐκτός ἂν τό δείγμα τοῦ αερίου περιέχει NO_2 , στήν περίπτωση αὕτη ἡ ένδειξη εἶναι μεγαλύτερη.
- 4.6.1.2.5. Ἡ ἀποτελεσματικότητα τοῦ μετατροπέα (ἐπί τοῖς ἑκατό) δίδεται ἀπό τόν τύπο

$$\frac{D - C}{E - C} \times 100$$

- 4.6.1.3. Ἡ ἀπόδοση τοῦ μετατροπέα πρέπει νά ἐλέγχεται τουλάχιστον μία φορά τήν ἑβδομάδα καί κατά προτίμηση μία φορά τήν ἡμέρα.»

Τά ὑπάρχοντα σημεία 4.6.1 καί 4.6.2 γίνονται τά σημεία 4.6.2 καί 4.6.3.

Τό σημείο 7.1 συμπληροῦται μέ τήν ἀκόλουθη φράση:

«Γιά τόν προσδιορισμό τοῦ διορθωμένου ὄγκου V' στήν περίπτωση τῶν ὀξειδίων τοῦ ἄζωτου, ἡ τιμή PH πρέπει νά ληφθεῖ ἴση πρός μηδέν.»

Τό σημείο 7.1 ἀκολουθεῖται ἀπό ἕνα σημείο 7.2 συνταχθέν ὡς ἑξῆς:

«7.2. Διόρθωση τῶν περιεκτικότητων σέ «διοξειδίο τοῦ ἄζωτου»

- 7.2.1. Ἡ διόρθωση τῶν περιεκτικότητων τῶν αερίων σέ διοξειδίο τοῦ ἄζωτου γίνεται μέ τή βοήθεια τῆς σχέσεως:

$$C_c = \frac{1}{1 - 0,0329 (H - 10,7)} C_M$$

C_M = μετρουμένη περιεκτικότητα σέ διοξειδίο τοῦ ἄζωτου

C_c = διορθωμένη περιεκτικότης σέ διοξειδίο τοῦ ἄζωτου

H = ἀπόλυτη ὑγρασία ἐκφρασμένη σέ γραμμάρια ὕδατος ἀνά χιλιόγραμμα ξηροῦ αέρος.

Ἡ ἀπόλυτη ὑγρασία H δίδεται ἀπό τήν ἀκόλουθη σχέση:

$$H = \frac{6,2111 R_a \times P_d}{P_B - P_d \times \frac{R_a}{100}}$$

R_a = σχετική ὑγρασία τοῦ περιβάλλοντος αέρος σέ %.

P_d = τάση κεκορεσμένων υδρατμών στη θερμοκρασία του περιβάλλοντος που μετράται με θερμομέτρο σφαίρας ξηρό.

P_B = βαρομετρική πίεση.

Οι πιέσεις P_d και P_B εκφράζονται με τις ίδιες μονάδες.»

Τό υπάρχον σημείο 7.2 αντικαθίσταται από το νέο σημείο 7.3 που ακολουθεί:

«7.3. Μάζα των μολυνόντων αερίων που περιέχεται σε κάθε σάκκο

Η μάζα των μολυνόντων αερίων που περιέχεται σε κάθε σάκκο πρέπει να υπολογισθεί από το γινόμενο $d.C.V$ όπου C είναι η κατ' όγκο περιεκτικότητα, d ή πυκνότης του θεωρουμένου μολύνοντος αερίου και V ο διορθωμένος όγκος. Ο V αντικαθίσταται από το V' στην περίπτωση των οξειδίων του άζωτου.

τιά το οξείδιο του άνθρακος, $d = 1,250$

Για τους υδρογονάνθρακες, $d = 3,844$ (έξάνιο)

Για τα οξείδια του άζωτου $d = 2,05$ (NO_2).»

Τό υπάρχον σημείο 7.3 γίνεται το σημείο 7.4.
